

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban a dr. Györgyi Árpád Ügyvédi Iroda, dr. Györgyi Árpád ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Király Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen határozat megtámadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 20. napján meghozott 40.P.24.987/2008/45. számú ítélete ellen a felperes részéről 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes 19-22/2008.(08.19.) XX KGY. határozatait megsemmisíti, a felperest az első fokú perköltség megfizetése alól mentesíti. Egyebekben az első fokú ítéletet nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 72.000 (hetvenkettőezer) forint, továbbá 50.000 (ötvenezer) forint + ÁFA mértékű első és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes 2008. augusztus 19. napján tartott küldöttgyűlésen meghozott 19-20-21-22/2008. (08. 19.) XX. Kgy. határozatait megsemmisítését kérte az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján alapszabálysértés miatt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert megítélése szerint törvénysértés nem történt a küldöttgyűlés megtartása és a határozatok meghozatala során.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 125.000 forint ügyvédi munkadíjat és 15.315 forint egyéb perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében a felperes az Etv. 10. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben nyújtotta be keresetét, ezért az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta a keresetlevélben előadottakat a részben a 2008. augusztus 19. napján elfogadott, részben (a küldöttgyűlés összehívása, a jelöltállítás tekintetében) az ezt megelőzően hatályos alapszabály alapján. Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felperes a 2008. május 26. napján kelt, a 2008. évi elnökválasztáson elnökjelölti szereplését bejelentő nyilatkozatát az alperes elnökének 2008. május 30. napján átadta, amelyhez az alapszabály 20. § (5) bekezdése szerinti támogató irat, ajánlás csatolásra nem került. Az elsőfokú bíróság az alapszabály rendelkezése alapján rámutatott arra, hogy az ajánlás, illetve támogatás beszerzése a jelölt feladata, az alperes **OT-nak** nincs olyan feladata, hogy maga járjon el annak érdekében, hogy a tisztségért induló jelölt támogatást kapjon, azaz az indulni kívánó személy akkor lehet jelölt, ha eljár az ajánlás beszerzése érdekében. Az elsőfokú bíróság az alperesnek e-mail útján történő nyilatkozat beszerzésére tett kísérletét nem tartotta törvénysértőnek figyelemmel arra is, hogy nem volt következtetés vonható arra, miszerint nem távszavazással történő döntés esetén a felperes az ajánlást megkapta volna. A tanúvallomásokból az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak a felperes állítását, hogy a felperest nem engedték be a küldöttgyűlésre. Rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy az alapszabály 13-17. §-ai között nincs arra vonatkozó kitétel, miszerint a küldöttgyűlésnek nyilvánosnak kellene lennie. Az alapszabály 13. § rendelkezése alapján, annak szabályozási hiányosságára is tekintettel a tanúvallomások mérlegelése mellett az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes pótküldött volt, mely státuszának aktiválására nem volt szükség, azaz a felperes a jelen esetben, mint pótküldött nem került küldötti pozícióba, szavazati helyzetbe, így a küldöttgyűlésen való részvétele nem volt elvárt, ott mint érdeklődő jelenhetett meg. Az elsőfokú bíróság tévesnek tartva a Ptk. 77. § (4) bekezdésére, 29. § (2) bekezdésére történt hivatkozást, nem tulajdonított jelentőséget az elnökválasztás szempontjából annak, hogy a jelölt a közigazgatási szempontból nyilvántartott néven szerepelt-e vagy sem, mivel a jelen lévő személy beazonosítható volt. A felperes által csatolt, egyesületektől kapott ajánlás az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem felelt meg az alapszabály által az elnökjelöltséghez szükséges támogatásnak. Az alapszabály 14. § 3. pontjában foglaltak alapján arra a megállapításra jutott, hogy a több jelölt állítás csak lehetőség és nem kötelező előírás, így az alapszabálynak megfelelően történt az elnökjelölt állítás. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomást önmagában nem tartotta annak megállapítására alkalmasnak, hogy a szlovákiai szervezet nem működött szabályszerűen, a küldöttei illegitímek voltak, ezért az elsőfokú bíróság nem értett egyet a szavazás eredményét tükröző határozatok ezen okból történő hatályon kívül helyezésével. Nem tartotta szükségesnek az elsőfokú bíróság további tanú meghallgatását figyelemmel arra,

hogyan annak a ténynek, hogy a felperes el volt-e zárva a küldöttgyűlésre bemeneteltől nem volt jelentősége az alapszabály rendelkezése és a meghallgatott tanúk vallomásai tükrében. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta, ezért elutasította. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott kiemelve, hogy az előlegezni elmulasztott tanúdíj megfizetése is a felperest terhelte.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és a keresetében támadott határozatok megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, megalapozatlan, figyelmen kívül hagyja az alperes alapszabályának törvénysértő szakaszait és lényeges körülményeket nem vett figyelembe. Utalt a csatolt okiratokra, a tanúvallomásokra, az ügyészségi határozatban foglaltakra. Fenntartotta állítását, hogy a szlovákiai szervezet küldöttei helyett a szlovákiai küldöttek nevében más személyek szavaztak. Az alapszabály 14. § 3. pontja szerinti szavazati arány megvalósulása megítélése szerint nem bizonyított a szavazatszámlálási jegyzőkönyv, tanúvallomások alapján, mivel a szavazatok régióként elkülönítésre nem kerültek. Fenntartotta, hogy alapszabállyal és jogszabállyal ellentétesen került ugyanazon régióból az elnök és helyettese megválasztásra. Állította, hogy az alapszabály 15. §-ával ellentétben az elnök nem hívta meg Argentína, Brazília, Chile, Costa-Rica, Dánia, Észtország, Finnország, Hollandia, Lettország, Litvánia, Mexikó, Nagy-Britannia, Norvégia, Olaszország, Peru, Uruguay, Venezuela szervezeteinek küldötteit, Szlovákia szervezetének küldöttei helyett nem a szlovákiai szervezet által kijelölt küldöttek szavaztak, ezen országok küldötteit az alperes nem engedte be a küldöttgyűlésre, nem vette fel a küldöttek listájára, így a küldöttgyűlés szabályellenesen került összehívásra, továbbá nem arra jogosultak szavazni, így a küldöttgyűlés jogszerű határozatot sem hozhatott. Fenntartotta, hogy jelölését követően korlátozva volt tagsági jogai gyakorlásában, az alperes helyi szervezete alapszabállyal ellentétesen döntött a jelölése támogatása kérdésében, továbbá alapszabállyal ellentétesen nem vehetett részt a küldöttgyűlésen. Megítélése szerint pótküldötként jogában állt a küldött akadályoztatása esetén jelen lenni és szavazni, amelyet alátámaszt: a jelenléti ívből megállapíthatóan nem jelent meg mindegyik küldött a fővárosi szervezetből, és az alapszabály 16. §-a szerint a küldöttgyűlés nyilvános. Utalt arra, hogy az alapszabály helyes nyelvtani értelmezése és a választás fogalma alapján is több küldött közül kell elnököt választani. Továbbra is fenntartotta jogi érvelését azzal kapcsolatban, hogy az elnökjelölt nem a személyi azonosítására alkalmas igazolványában írt nevét használta. Megítélése szerint mindezek alapján az alperes jogszabálysértően és alapszabálysértően hozta meg határozatait.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta ténybeli és jogi megalapozottsága folytán. A pótküldötti státusz vonatkozásában utalt jogerős ítéletre.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján indított perben a bíróságnak elsősorban azt kellett vizsgálnia, hogy betartották-e a keresettel támadott határozatok meghozatalánál a jogszabályokban, az alperes alapszabályában és egyéb belső szabályzataiban előírt rendelkezéseket. Az alakszerűségek vizsgálata után kerülhet sor a határozat érdemi vizsgálatára. Mindebből az is következik, hogy az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján indított perben a bíróságnak nincs hatásköre az alperes teljes működésére kiható vizsgálatot lefolytatni, így a felperesnek az alperes törvénysértő működésére tett általános megállapításai, valamint a Pp. 4. § (1) bekezdésére is figyelemmel a csatolt ügyészégi határozatban foglaltaknak nem volt ügydöntő jelentősége.

Az alperes a törvényi keretek között alapszabálya és egyéb belső szabályzata által meghatározott módon működhet, azokhoz kötve voltak mind az alperes, mind egyes szervei az eljárásaik, így a keresettel támadott határozatai meghozatala során is.

Az alperes alapszabálya szerint az alperes legfelsőbb szerve a 200 tagú küldöttgyűlés. Az alapszabály 13. §-a alapján a küldöttet akadályoztatása esetén pótküldött helyettesíti. Az alapszabály ezt meghaladóan nem szabályozza, hogy a pótküldött miként, milyen feltételekkel léphet a küldött helyébe, a küldött akadályoztatása mikor áll fenn stb. Az alperes belső autonómiája, önkormányzatisága alapján a hiányos alapszabályi rendelkezések kiegészítő értelmezése nem képezhetette a bíróság feladatát. Miután az alperes legfelsőbb szerve a küldöttgyűlés, a tagok a küldöttgyűlésen tagsági jogaikat küldötteik útján gyakorolhatják. A küldöttgyűlésen a szavazati jogosultság a küldöttet illeti meg. A felperes nem volt küldött. A küldött akadályoztatásának mibenlétének és ez által a pótküldött „küldötté válásának” feltételét nem tartalmazza az alapszabály, így a szabályozási hiányosságra is figyelemmel nem volt az tényként megállapítható, hogy a felperes mint pótküldött szavazati joggal rendelkezett volna a küldöttgyűlésen. Ebből következően az alperes alapszabályt nem sértett azzal, hogy a felperest mint pótküldöttet - a pótküldöttet meg nem illető szavazati jogosultság alapján - elzárta a küldöttgyűlésen a határozathozataloknál a szavazati jog gyakorlásától. A másodfokú bíróság utal arra, hogy az a tény, miszerint egy adott küldött a küldöttgyűlésen nem jelent meg, nem azonos az alapszabályban megfogalmazott, de részletesen nem szabályozott küldött akadályoztatásával, az akadályoztatás köznapi értelemben vett fogalmára figyelemmel. Az alapszabály hiányos rendelkezései a bíróság által nem pótolhatók, így e hiányos rendelkezésekből nem vonható le olyan következtetés, hogy a meg nem jelent küldöttet automatikusan a pótküldött helyettesítheti a küldöttgyűlésen abban az esetben, ha egy adott küldött nem jelenik meg. Mindezek alapján nem volt megállapítható, hogy a felperest mint pótküldöttet szavazati jog illette volna meg. A felperes szavazati joga hiányában a küldöttgyűlés határozatainak meghozatalában történő részvételének akadályozottsága, illetőleg hiánya nem eredményezhette a keresettel támadott határozatok törvénysértő jellegének megállapítását.

A felperes arra helytállóan hivatkozott, hogy az alperes alapszabálya kimondja a küldöttgyűlés ülései nyilvánosságát. Ezt az alapszabály 16. § harmadik mondata tartalmazza. Így az ezzel ellentétes első fokú ítéleti ténymegállapítás nem megalapozott.

Az alperes alapszabályának 20. §-a kimondja, hogy az országos tanács jelölésének vagy támogató ajánlásának hiányában az illető országos tanácshoz tartozó személyt az XX központi szerveibe nem lehet megválasztani. A jelöléshez, illetőleg az ajánláshoz mellékelni kell a javasolt személy elfogadó nyilatkozatát, amely tartalmazza a tisztséggel járó kötelezettségek vállalását.

A rendelkezésre álló iratok alapján az nem volt tényként megállapítható, hogy a felperes rendelkezett volna az adott országos tanács jelölésével vagy támogató ajánlásával. Az alapszabály 20. § értelmében az országos tanács feladata: javaslat az XX választott tisztségeinek betöltésére. Mindezek alapján az, hogy a felperes a jelöltek közé nem került felvételre, nem alapszabály-ellenes.

Az alperes alapszabálya értelmében két régióra tagolódik szervezeti felépítésében. Az egyik a K. Régió, a másik pedig a K. Kívüli Régió. Az alapszabály a küldöttgyűlés résztvevőivel kapcsolatos szabályozást erre tekintettel tette meg. Az alapszabály 13. §-a kimondja, hogy a küldöttgyűlésen szavazati joggal rendelkezik a K. Régió, illetve a K. kívüli Régió 100-100 küldötte, akik az egész tagságot képviselik. Az egyes országok közgyűlésein kerülnek megválasztásra a küldöttek, és az alapszabály arról is rendelkezik, hogy a küldöttek megválasztását igazoló iratokat legkésőbb a küldöttgyűlés előtt 90 nappal meg kell küldeni az alperes hivatalába. Az alperes alapszabálya a küldöttgyűlésen hozott határozatok meghozatalának szabályozásánál, ezen belül a tisztségviselők megválasztásához szükséges szavazatok meghatározásánál az egyes régiók küldöttei szavazatának is jelentőséget tulajdonít. Az alapszabály 14. § 3. pontja rendelkezése szerint az elnök és elnökhelyettes megválasztásához a jelenlévő küldöttek 2/3-ának, de legalább 101, ugyanakkor a K. kívüli Régió legalább, illetve a K. Régió legalább 34-34 küldöttének igenlő szavazatára van szükség.

Mindezen rendelkezésekből következően a küldöttgyűlés összehívása és megtartása, illetőleg az elnök, elnökhelyettes eredményes megválasztásánál jelentősége van annak, hogy az egyes régiókból hány küldött volt jelen, és hány küldött miként szavazott.

A felperes a keresetében és a fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a K. kívüli régióból több ország szervezeteinek küldöttei nem kerültek meghívásra, továbbá, hogy Szlovákia szervezetének küldöttei helyett nem a tényleges küldöttek szavaztak. A felperes előadását egy tanú vallomása alátámasztotta annyiban, hogy a szlovákiai országos tanácsban nem nyilvántartott, illetőleg nem e szervezet által megjelölt küldöttek vettek részt a keresettel támadott határozat meghozatalában. Az első fokú eljárásban rendelkezésre állt jelenléti íven a szlovákiai szervezet küldötteiként megjelölt személyek neve nem azonos a szintén rendelkezésre álló, szlovákiai szervezet által megjelölt küldöttekkel. Minderre figyelemmel az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes állításával szemben a 2008. augusztus 19. napján tartott küldöttgyűlésre az azon részvételre jogosult küldöttek vettek részt és szavaztak. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A csatolt jelenléti ív, illetőleg egyéb iratok alapján az, hogy a küldöttgyűlésen az arra jogosult küldöttek vettek részt az alapszabályban is rögzített arányoknak

megfelelően, nem állapítható meg kétséget kizáróan. A felperes a küldöttgyűlésen hozott határozatok közül csak a 19., 20., 21., 22. sorszámú határozatokat támadta keresettel, ezért a Pp. 215.§ szerinti kereseti kérelemhez kötöttség alapján csak ezen határozatok vonatkozásában volt megállapítható a kifejtettek alapján, hogy alapszabály szerinti eljárás eredményeként történő meghozataluk nem bizonyított.

Ezen túlmenően a tisztségviselők választására vonatkozó alapszabályi, fentiekben idézett rendelkezés betartása sem állapítható meg a rendelkezésre álló iratok alapján. Sem a küldöttgyűlésről, sem a szavazatszámolásról készült jegyzőkönyv nem tartalmazza az elnök és elnökhelyettes megválasztásáról szóló szavazás vonatkozásában a két régió által leadott igenlő szavazatok számát, ilyen elkülönítést az igen szavazatok körében sem tesz. A tanúvallomások alapján pedig egyértelművé vált, hogy a szavazatok régiónkénti elkülönítésére nem került sor, csak összesítve értékelték a szavazatszámolók a szavazólapokat, és a szavazás eredményét is kizárólag ekként rögzítették. A küldöttgyűlésen résztvevők, a szavazatot leadók és az igen szavazatok száma alapján a felperes helytállóan vont matematikai számítások alapján arra következtetést - és így azt a másodfokú bíróság is osztotta -, hogy az alapszabály 14. § (3) bekezdésében foglalt, az elnök és elnökhelyettes megválasztásának eredményességéhez szükséges szavazati szám, illetőleg arány megléte nem állapítható meg. Miután az alapszabály szerinti szavazás eredményessége nem bizonyított, így az alperes 2008. augusztus 19. napján tartott küldöttgyűlésén az elnök és elnökhelyettes megválasztásáról hozott 21. és 22. sorszámú határozat az alapszabály rendelkezésébe ütközik. Így ez utóbbi határozatok törvénysértő jellege ennek folytán is megállapítható.

A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján a küldöttgyűlés szabályszerű összehívásának és a keresettel támadott határozatok meghozatalának alapszabályba ütköző voltát állapította meg, amelyek a keresettel támadott határozatok törvénysértő jellegének megállapítására és így e határozatok megsemmisítésére alapot látott. Ezért a felperes által a küldöttgyűlés megtartásával kapcsolatban előadott további törvénysértés, illetőleg alapszabálysértés vizsgálatára már nem volt szükség, az nem volt indokolt, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.

Az első fokú ítéletnek a felperest a tanúdíj leletezés terhével történő letétbe helyezésre felhívó rendelkezése nem a kereset érdemében hozott döntés, hanem pervezető végzés, így a Pp. 233. § (1) és (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság e rendelkezés tekintetében az első fokú ítéletet nem érintette. Ennek alapján a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében a fentebb kifejtettek szerint az első fokú ítéletet részben megváltoztatta és az alperes 2008. augusztus 19. napján megtartott küldöttgyűlésén hozott 19., 20., 21., 22. sorszámú határozatait megsemmisítette.

Ennek következtében a felperes fellebbezése és keresete is eredményes, megalapozott volt, ezért a felperest az első fokú perköltség megfizetése alól mentesítette és kötelezte az alperest az első és másodfokú eljárásban felperes

oldalán felmerült költség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A felperes költségeként elszámolta a felperes által előlegezett tanúdíjat, a felperes által lerótt kereseti és fellebbezési illetéket összesen 72 000 forintban, továbbá a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján mérlegeléssel a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel a fellebbezési eljárásban felmerült ügyvédi képviseleti díjat.

, 2011. november 29.

. Németh László sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.

Dr. Molnár Ágnes

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző